

ZOMMAAR EEN GESPREK MET INGRID GÖRLITZ

Een sociaal bewogen persoonlijkheid die niet alleen een link wil leggen tussen Suriname en Indonesië, maar gewoon internationaal wil opereren ten behoeve van de sociaal zwakke mens. Inkiijk redactiemedewerker Tatiana Jubithana ontmoette Ingrid en sprak met haar over haar drijfveer om te werken voor kansarmen.

Kunt u iets over uw zelf vertellen?

Ik ben dus Ingrid Görlitz en ik ben geboren in Indonesië, maar ik heb het grootste deel van m'n jeugd in Suriname doorgebracht. Ik ben moeder van twee zonen en zelfs oma. Ik heb een kleindochter van zeven jaar.

Zijn uw ouders ook oorspronkelijk uit

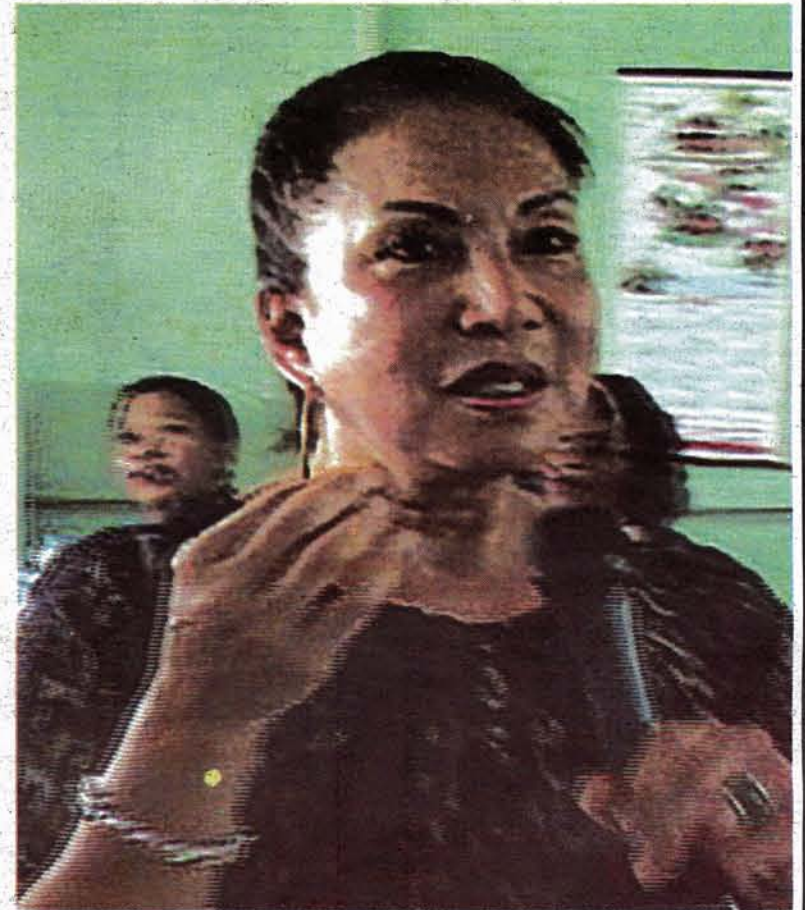
Indonesië?

Ja. Mijn opa die zat in het leger en was een Duitser en die is toen uitgezonden naar Indonesië. Toen werd hij verliefd op een lokale, een Javaanse vrouw, en daar is hij mee getrouwd. Uit die relatie is mijn vader geboren. Mijn moeder is, zeg maar, gemixed; Hollands met Chinees en een beetje Joods en Indisch en ze is ook in Indonesië geboren. Die

twee hebben mij dus voortgebracht.

Wat betreft de school en opleidingen die u heeft gevolgd. Zou u daar wat meer over willen vertellen?

Nou, ik heb de AMS gedaan en daarna heb ik hier gewerkt bij de Nederlandse Ambassade, de Surinaamse Bank, Elgawa, best heel divers en overall heb ik natuurlijk certificaten

gehaald voor de jobs die je toen moest doen om zeg maar optimaal te kunnen

functioneren.

Bent u zelf bezig met een

Daarnaast heb ik natuurlijk de pensioengerechtigde leeftijd en ik zit er hard over na te denken om een eigen stichting op te zetten en dat ga ik dus doen in november/ december, wanneer ik weer in Suriname kom.

eigen bedrijf nu?

Nou, het is leuk dat je het vraagt, want ik heb tot nu toe op persoonlijke titel vrijwilligerswerk gedaan. Daarnaast heb ik natuurlijk de pensioengerechtigde leeftijd en ik zit er hard over na te denken om een eigen stichting op te zetten en dat ga ik dus doen in november/ december, wanneer ik weer in Suriname kom.

En lukt het aardig met dit vrijwilligerswerk?

Ja, grappig en heel leuk eigenlijk en ik ben m'n sponsoren erg dankbaar. De heer ingenieur J.R.V. Lindeman, hij is directeur-eigenaar van Fox Management, de heer ingenieur F. Van Sliedregt, hij is directeur-eigenaar van Visade Projekt Ontwikkeling, de heer ingenieur T. van den Berg, hij is directeur-eigenaar van de Langen en Van de Berg

INKIJK

Aannemingsmaatschappij en dat zijn eigenlijk mijn vaste sponsors die nog steeds erg veel believe in mij hebben en in het werk dat ik doe. Ze reageren ongelooflijk enthousiast wanneer ze zien wat met hun geld gedaan wordt. Het zijn grote bedrijven die niet alleen winst als oogmerk hebben, maar die ook denken aan de allerarmsten onder ons niet alleen in Suriname, maar ook in andere landen. De heer Junker participeert vanaf juni 2008 in het projekt Suriname en ik zou ook heel graag Care 4U Foundation met name de heer Horatio Indiaan bedanken dat

Ik heb gesproken met de directie en met de leerkrachten en de kinderen zelf en toen viel de Ramjaneeschool mij op. Die kinderen waren echt bereid, ze wilden echt dingen doen, alleen ze hadden de tools niet en dat zijn de meest kansarme kinderen.

hij zijn camera's beschikbaar wilde stellen om opnames te maken voor Nederland. Ik krijg van m'n sponsors uiteraard ook financiële steun en vertegenwoordig hun bedrijf bij die activiteiten. Wat ik dan namelijk doe als tegenprestatie, indien ze dat willen, is hun bedrijf promoten door hun trui te dragen of bedrijfsvlag te presenteren

tijdens de projecten die lopen.

U had het daarnet over de stichting die u wilt oprichten in Suriname. Maar de vraag is waarom Suriname, waarom niet bijvoorbeeld in Indonesië waar u bent geboren?

Nou, ik wil een stichting oprichten die internationaal kan opereren en dan

denk ik met name meteen aan vrijwilligers binnen die stichting die in Afrika en Suriname kunnen werken. Ik zou zelfs in Nederland een dierenprojekt moeten kunnen helpen als er een ramp zou ontstaan. Dus ik wil niet gebonden zijn aan een land. Ik wil het gewoon internationaal doen. Ik kreeg daarbij een ingeving voor een naam nl 'A better world', hoe leuk is dat? En ik heb al wat mensen op het oog die zeg maar in het bestuur kunnen zitten en die ook bright minded zijn die en de noodzaak van dingen kunnen inzien. Ik werk nu harder aan deze gedachte omdat ik nu met pensioen ben en nu meer tijd heb.

Ik las een bericht over de Ramjaneeschool en uw bijdrage. Zou u daar wat dieper in willen gaan?

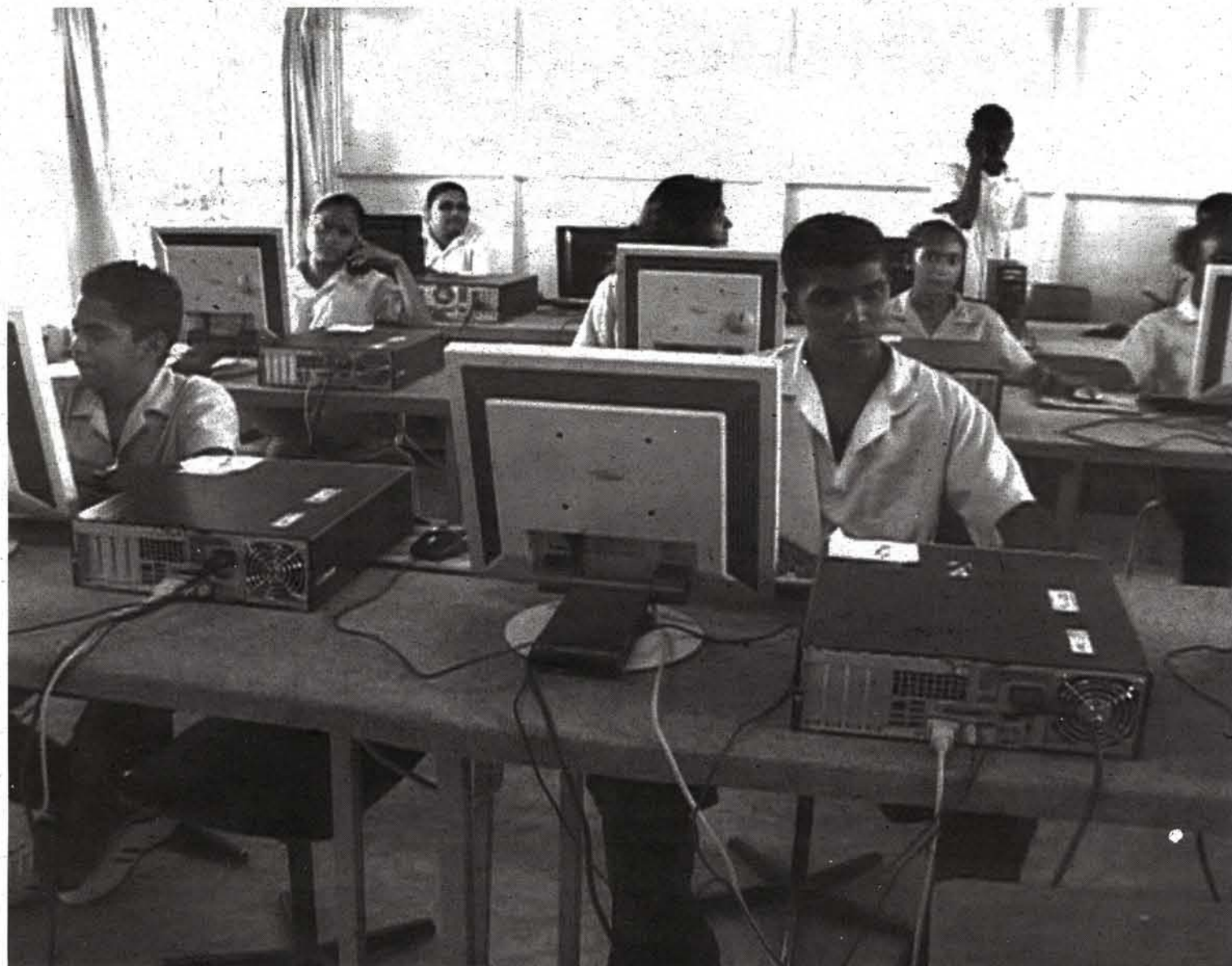
Dat is de Ramjaneeschool (L.B.G.O.), dat is wat ik nou drie jaren heb gedaan. Ja, waarom in Nickerie? Kijk, ik heb al heel veel projekten in Suriname gerealiseerd en ik was toen bestuurslid van stichting Suriscoop. Toen werkte ik nog, maar dan mocht je een bepaald percentage van de algemene bedrijfsreserve aanwenden voor goede doelen. Nou, ik heb in 2008 wat veldwerk gedaan in Nickerie, alle scholen bezocht en gekeken van welke doen het goed en welke niet. Ik heb gesproken met de directie en met de leerkrachten en de kinderen zelf en toen viel de Ramjaneeschool mij op. Die kinderen waren echt bereid, ze wilden echt dingen doen, alleen ze hadden de tools niet en dat zijn de meest kansarme

kinderen. Op dit moment zijn er 219 leerlingen jongens en meisjes variërend in de leeftijdsklasse van 13 tot 21 jaar en ze komen allemaal uit gebroken gezinnen. Het is allemaal gewoon te triest voor woorden. En toen heb ik gezegd: "Wat er ook gebeurt, hoe krom of scheef dan ook, deze kinderen ga ik echt helpen." Nou, en de heer Junker iedereen kent hem van Owru pokuman van de targets en tegenwoordig van de Glenn Weisz band - die was zo geïnteresseerd en vroeg: 'Wat doe je eigenlijk?' Hij toonde veel belangstelling en ging toen mee om de situatie zelf waar te nemen. Dus vanaf juni 2008 is Junker ook betrokken bij de projekten in Suriname. Hij heeft echt vanaf het begin geholpen om de Ramjaneeschool op rails te zetten en hij geeft de computerlessen, allemaal als vrijwilliger. Hij laat die kinderen zien hoe ze met de computers om moeten gaan, hij wijst de leraren hoe zij computerproblemen moeten oplossen. Dat gedeelte was dus zijn betrokkenheid bij het projekt en ik heb het naaimachineprojekt opgezet. Met dit projekt is een aantal meisjes, tienermoeders, geholpen om het van van modiste uit te oefenen. Dus die meisjes kunnen dan voor andere mensen kleren naaien waardoor ze thuis kunnen blijven en selfsupporting kunnen worden en zo hun kindje zelf kunnen verzorgen zonder een man. Natuurlijk is het ideaal met een man, maar als die er niet is... ja dan moet je het anders doen. Toen kwamen de jongens: 'Mevrouw, maar wij hebben niks met naaimachine te maken.' Ik

INKIJK

computervaardigheid is een onderdeel van het examen in Suriname en al heb je allemaal negens voor alle andere vakken en je hebt een drie voor computervaardigheid, dan zak je. Met een score van vier zou je nog een herkansing krijgen, maar al die negens tellen niet als je die jet cijfer drie hebt. Dus was het voor ons heel belangrijk om op z'n minst een lokaal te hebben met 24 werkende computers, waardoor ze dus een complete klas zouden kunnen bemensen. Elke leerling zit achter zijn eigen computer. Nou, niets werkt nog mooier dan dat en als je nagaat dat een slagingspercentage van deze kansarme kinderen sky high is, dat waren 46 leerlingen afgelopen schooljaar en er zijn maar twee gezakt, weliswaar twee teveel, maar daarvan afgezien haal ik me petje af voor deze kinderen die onder barre omstandigheden toch hun diploma halen, waardoor ze kunnen gaan voor een beter leven en een mooie toekomst.

"Al heb ik slechts tien kinderen gered, dan is m'n missie geslaagd."

vroeg: 'wat willen jullie?' "Computers," was het antwoord. Dus dat was ook een hele intensieve toestand om te kijken waar je de computers vandaan haalt. Want ik vind de grootste fout die men maakt om computers te doneren vanuit het buitenland. Het is niet te geloven, je hebt hier lokalen die stampvol zijn met computers die in andere landen niet meer bruikbaar zijn, ze zijn helemaal verouderd. Bij een aantal van die computers kan je er totaal niks mee omdat ze een heel andere voltage hebben en er zijn geen onderdelen te krijgen. Daarom stel ik mij op het standpunt dat het beter is om geld op te halen en dan koop ik de goederen lokaal. Waarom lokaal? Omdat je namelijk service contracten kan afsluiten, dus ik probeer korting te krijgen bij de leverancier en dan sluit ik service contracten af. Het voordeel is dat als zo een machine kapot gaat, bijvoorbeeld een naaimachine, computer of een gasfornuis of wat we hebben aangeschaft, dan heb je onderdelen en je hebt service, dus ik koop alles lokaal en dat vonden ze ook de beste oplossing. Dus op die manier doe ik dat. Het huishoudproject (keuken) is nu helemaal opgeleverd. Van gasfornuizen tot microwave, van potten, pannen, lepels etc. Daarnaast vanwege de gulle gaven van de sponsors hebben wij ook twee grote airco's voor de bibliotheek kunnen leveren, waardoor de leerlingen van de Ramjaneeschool nu

met plezier in een gekoelde bibliotheek hun boeken kunnen lezen.

Wilt u verder nog iets vertellen?

Ja, veel mensen zeggen: 'Waar begin je aan? Het is een druppel op een gloeiende plaat.' Ik zei van ja, maar als

iedereen zo denkt dan gebeurt er helemaal niks, dan gebeurt er totaal niks. En als ik kijk naar het computerproject bijvoorbeeld, ik heb die kinderen gesproken en ze zijn wild enthousiast en ze doen echt hun best. Het gaat heel goed. Wat blijkt namelijk,

En dan zeg ik: "Al heb ik slechts tien kinderen gered, dan is me missie geslaagd."

Dit is zeker: "Ik kom graag terug en ik hou ze in de gaten!"

